

Jan Kucewicz

Kielce, 19.08.1993 r.

Życiorys

Śp. Jan Kucewicz, s. Józefa i Marianny z d. Golewskich urodził się 14.08.1913 r. w Migdaliszkach, gm. Malaty, pow. Uciań, woj. Kowno. Teren przed I. Wojną Światową pod zaborem rosyjskim, w okresie międzywojennym w państwie Litewskim, a w okresie II Wojny Światowej różnie, pod okupacją Związku Radzieckiego i okupacją niemiecką. Po zakończeniu wojny - w granicach Litewskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. Obecnie Republika Litewska.

Do szkoły w Kożokosach zaczął chodzić w 1920 r. a po jej ukończeniu pozostał przy ojcu, pomagając mu w pracy na roli. W 1932 r. poszedł na praktykę rolniczą do agronoma w Kałno-Grażonim Dworze, w pow. Szaw. Po odbyciu rocznej praktyki rolniczej powrócił do domu, by pracować nadal na roli przy ojcu.

W 1934r. został powołany do wojska litewskiego, ale ze względu na chorobę ojca, otrzymał odroczenie służby wojskowej. W 1936r. został ponownie powołany do wojska i przydzielony do 1-go pułku ułanów w Kowno /w 3-cim szwadronie/. W jesieni 1936r. został skierowany na kurs sanitariuszy a po ukończeniu kursu przydzielono Go do Ambulatorium Wojskowego. W październiku 1937r. został przeniesiony do rezerwy, w stopniu kaprała.

W. styczniu 1938r. poszedł do pracy w majątku doktora Dewiana w Lewanpolu, gm. i pow. Wiłkomierz, w charakterze zastępcy rządcy majątku. Od sierpnia 1940r. po aneksowaniu Litwy przez Związek Radziecki do czasu napadu Niemców na Związek Radziecki w lipcu 1941r. pracował w związkach zawodowych w Wiłkomierzu, jako znający język polski, litewski i rosyjski w mowie. Po napadzie Niemców na Zw. Radziecki, 2.08.1941r. został aresztowany przez Litwinów i osadzony w więzieniu w Wiłkomierzu gdzie przebywał do listopada tegoż roku/41/. Zwolniony z więzienia przez Sąd Litewski powrócił do domu.

W maju 1943r. wstąpił do partyzantki Armii Krajowej, do Oddziału Kuleszy ps. "Roland", na terenie Malaty Janiszki w pow. Wileńskim, w którym przebywał do lipca 1944r. do chwili zajęcia tych terenów przez Armię Czerwoną.

Od lipca 1944r. do stycznia 1945r. przebywał w domu rodzinnym.

W styczniu 1945r. ponownie wstąpił do Oddziału Kuleszy ps. "Roland" jako sanitariusz i pomocnik lekarza Oddziału, a po połączeniu z Oddziałem ppor. Władysława Janczewskiego ps. "Laluś" i pod d-ctwem "Lalusia" przekroczył granicę radziecko-polską w rejonie pow. Sokółka, Woj. białostockiego, w połowie lipca tegoż roku - szukając wolnej Polski, która na Wileńszczyźnie już nie było.

*Krasnigami.
Uczestnik Bitwy pod*

38
Zgromadzenie i Wydział
Miejski w Kielcach

1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910

1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920

1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930

1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940

1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950

1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960

1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970

1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980

1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990

To tak jak w wierszu, którego zacytuję pierwszą zwrotkę:

"Synkowie moi, poszedłem w bój
Jako wasz dziadek a ojciec mój
Jak ojciec ojca i ojca dziad
Co z legionami przemierzył świat
Szukając drogi przez krew i blizny
Do naszej Drogiej, Wolnej Ojczyzny."

Tak samo i Jan Kucewicz, w lipcu 1945r. ruszył z Oddziałem "Lalusia" na Zachód, by dotrzeć do swojej wolnej Ojczyzny.

A ta Ojczyzna - Polska Ludowa przyjęła Go nie jak matka przyjmuje zabłąkane dziecko, ale jak macocha. Na uciekający Oddział, przechodzący granicę i ścigany przez milicję, NKWD i pograniczników sowieckich, wypadły i dopadły koło Kraśnian w pow. Sokólskim, w woj. białostockim oddziały bezpieczeństwa sokólskiej z miejscowymi siłami NKWD oraz rozbiły Oddział "Lalusia". Żywych, siły bezpieczeństwa chyba nikogo nie wzięły, chociaż dokładnie nikt tego nie wie, ale rozproszonych żołnierzy tego Oddziału dopiero najbliższej nocy i kilku pierwszych dni, pozbierały i dały schronienie najbliższe placówki AK, Obwodu Sokółka. Jednak w efekcie tej potyczki zginęło kilku ludzi z Oddziału "Lalusia", z których 7-miu jest pochowanych bezimiennie w Sokolanach, pow. Sokółka, i do dziś nikt nie zna ich nazwisk.

Po rozbiciu Oddziału, śp. Jan Kucewicz ukrywał się na terenie gm. Janów, pow. Sokółka na kol. Karlsdorf /obecnie Zielony Gaj/, oraz na kol. Połomin równocześnie opiekując się rannymi członkami Oddziału wraz z jego lekarzem ps. "Czarny".

W X.1945r. udał się do PGR Duży Nantys, w pow. Giżycko, gdzie został zatrudniony jako magazynier przez jednego z kolegów, z Oddziału, który zatrudnił się tam wcześniej /Witold Szulewicz-rządca/.

W 1947r. po ukazaniu się Ustawy o amnestii /z 22.II/ dla przestępców politycznych, Jan Kucewicz z kilku kolegami z Oddziału "Lalusia", uwierzył tym obietnicom i ujawnił się. Na rezultat nie musieli długo czekać. Ujawnieni zostali aresztowani i odbyła się sprawa sądowa w marcu 1948r., w Olsztynie.

Jan Kucewicz został skazany na podstawie Dekretu o obronie państwa z 30.X.1944r., a ściślej pt. "O wymiarze kary dla faszystowskich zbrodniarzy i ich współpracowników" na:

- 1/ za przynależność do Oddziału "Lalusia" i przekroczenie granicy - na karę 5 lat więzienia,
- 2/ "za napad na patrol żołnierzy Armii Radzieckiej" na terenie pow. Sokółka w woj. Białystok - na karę 5 lat więzienia,
- 3/ za posiadanie broni i amunicji przez kilka dni na terenie pow. Sokółka - na karę 3 lat więzienia.

Łącznie osadzony na karę 13 lat więzienia, ale na podstawie Ustawy o amnestii, karę w całości darowano. Natomiast mimo amnestii, dodatkowo został pozbawiony utraty praw publicznych i obywatelskich na przeciąg

1911

1911
1911
1911
1911

1911
1911
1911
1911

1911
1911

1911
1911
1911
1911

4- ch lat.

I teraz zaczęła się Jego wędrówka tułacza po PRL'ú , co uwidacznia przebieg Jego pracy zawodowej:

- 1.04.1947-1.10.1949 - na gospodarstwie Bożkowo, pow. Kłodzko,
- 2.10.1949-29.02.1951- F-ka Porcelany w Wałbrzychu, robotnik,
- 1.03.1951-31.03.1952- Szkoła Weterynarii w Kupiskach, pow. Łomża,
- kierownik gospodarstwa,
- 1.04.1952-15.05.1955- Technikum Rolnicze w Dowszpuźnie, pow. Augustów,
- kierownik gospodarstwa,
- 20.05.1955-31.12.1960 - Monetki, pow. Giżycko, kierownik gospodarstwa,
- 1.01.1961-30.07.1967- PGR Rogowszczyzna, pow. Olecko, -kier. gospod.
- 17.08.1967-31.03.1972- PGR Jagławki, pow. Kętrzyn- kier. gospodarstwa,
- 1.04.1972-30.08.1978- Kaskajny, pow. Kętrzyn - brygadzysta polowy,
- 1.09.1978 - emeryt

I jeszcze jedno kłamstwo i traktowanie po macoszemu w PRL'ú.

Kiedy już jako emeryt wystąpił Jan Kucewicz o przyznanie uprawnień kombatanckich, z tytułu działalności konspiracyjnej w AK podczas okupacji to Zarząd Wojewódzki ZBoWiD w Olsztynie, gdzie zostały złożone dokumenty o przyznanie uprawnień i wydanie legitymacji kombatanckiej, od razu znalazł podstawę do załatwienia odmownego, na podstawie §4, p.1, lit. e regulaminu weryfikacyjnego ZBoWiD o treści: "obywatele PRL'ú nie mogą otrzymać uprawnień kombatanckich, którzy byli skazani za przewinienia przez Sady PRL.

Jakąż zatem miała moc "Ustawa o amnestii z II.1947 r.

Ostatecznie ŚP. Jan Kucewicz otrzymał uprawnienia kombatanckie, po złożeniu odwołania od negatywnej decyzji Zarządu Woj. ZBoWiD w Olsztynie do ZG ZBoWiD w Warszawie.

Sprawę załatwiano w Olsztynie jeszcze przez rok czasu, gdyż "gdzieś zawieruszyło się odwołanie" w Olsztynie i nigdy nie dotarło do Warszawy - ale na pozytywną decyzję przyznania uprawnienia wpłynęły chyba tylko naciski i znajomości z ZG ZBoWiD, z Warszawy.

Kończę ten życiorys katolickim pozdrowieniem: "Niech spoczywa w pokoju

PS. A ci najbliżsi, którzy będą znajdować się najbliższej miejsca spoczynku Jana Kucewicza - niech złożą od czasu do czasu chociaż bukiet szklarnianych czy polnych kwiatków na dowód pamięci i niezapomnienia.

ZE ZBIORÓW
Czesława i Ryszarda
Mackiewiczów
Nr. _____

J.Kr.

Sosna

TE ZHIGOR
CASHIER / RECEIPT
RECEIVED